

Predikan i Berga och Dörarps kyrkor 2024

Tionde söndagen efter trefaldighet

”Nådens gåvor”

Jes 27:2-6

1 Kor 12:12-26

Joh 15:1-9

Ps: 180/224, 690, 721, 61, 224/190

Israel är ett av de äldsta vinproducerande länderna i världen, vinodlingarna var omfattande och en viktig del av människors försörjning. När Jesus använde den är bilden av vinodling och vinstock och dess grenar så hade folk inga problem att hänga med i vad han menade. Säkert var det många av hans lyssnare som arbetade som daglönare på någon vinodling, rensade och ansade och så förstås skördade frukten, de färdiga vindruvorna.

Men så ska den här bilden tillämpas på oss människor, på dig och mig. Bär vi någon frukt i våra liv? Bär du någon frukt?

Jesus går inte in på vad frukten är! Kanske är det för att det kan variera mellan oss, vi lever olika liv, vi har olika gåvor och talanger och därför kommer frukten se olika ut.

Men en viktig poäng med frukt är att den är till *för någon annan*. Man odlar inte vinrankor för att vinträdet *själv* ska njuta av frukten. Så jag tänker att vår frukt – *det är det som vi betyder för andra*.

Så – om du bär frukt i ditt liv: fråga dig vad du får betyda för andra människor. På vilket sätt finns du till för människor i din omgivning.

Och Jesus ger oss också tips på *hur* vi ska bära frukt – och det är viktigt här. Du är inte ett vinträd i dig själv, enligt liknelsen, du är bara en *del* av vinträdet: du är grenen. Och vinstocken eller stammen är Jesus. Och det finns också andra grenar. Du bär alltså inte frukt av dig själv som en solopresterande individ, utan när du finns med i ett *sammanhang*, i gemenskap med andra och hämtande näring från Gud. Meningen med att vara människa hittar vi i ett sammanhang, vi finns inte till för oss själva.

Den som är vinodlaren är Fadern själv. Det är han som vårdar och ansvarar, vattnar och beskär. Det vill säga: det är inte vår uppgift att göra detta! Det är inte vårt jobb att se oss omkring och fundera över vilka grenar som eventuellt skulle behöva skära bort. Den där t ex gör den egentligen någon nytta i Guds rike? Och det vilda livet som den lever, kanske den personen

skulle behöva ansas! Ja, det kan mycket väl vara så att det skulle behövas, men det är inte andra grenars uppgift att göra det utan Fadern som är vinodlaren.

När det gäller vinodling så är *ympning* en vanlig metod. Jag läste någonstans att de allra flesta vinrankor idag, världen över, har blivit inympade på en amerikansk rotstock. Under slutet av 1800-talet höll nämligen vinlusen på att fullständigt ödelägga alla vinodlingar i Europa. Lösningen blev när man hittade en vinstock från Amerika som var resistent mot vinlusen. Man har alltså ympat in alla möjliga druvsorter med olika smaker och dofter, i en och samma vinstock, genetiskt sett.

När du döptes blev du inympad i Kristus, och du blev en del av kyrkans vinträd. Vinstocken är en och densamma, världen över, och den är *resistent* mot synd och ondska. Vi är grenarna och den frukt vi producerar kan skilja sig åt i smak och doft, men vi hämtar alla vår andliga näring från en och samma Kristus.

”Jag är den sanna vinstocken och min fader är vinodlaren” säger Jesus. Frukten kommer som en följd av att vi lever i gemenskap med Jesus Kristus eller blir kvar i honom som grenen blir kvar i stammen. Vi är inte själv vinträd som kan finnas till som oberoende individer, vi är grenar på kyrkans stora vinträd, en del av en helhet där källan är Jesus själv.

Och vem ska njuta av frukten? Ja, jag nämnde ju detta att frukten är till för andra än oss själva. Och ytterst är den till för vinodlaren själv. Det är kanske en bild som är svår för oss att till oss, åtminstone så ryggas jag själv tillbaka. Men lever du i Kristus, blir kvar i honom, låter dig ansas och rensas, så kommer frukten från ditt liv bli som ett gott vin som Gud själv njuter av. Den yttersta meningen med en människas liv, att leva för Gud själv.